

TILKENDEGIVELSE

i

Faglig voldgiftssag FV 2018.0077

CO-Industri
for
Dansk Metal og Dansk El-Forbund
(advokat Lidia Marie Chantal Bay)

mod

DI Overenskomst I
for
Danish Crown A/S
(advokat Lars Bruhn)

1. Tvisten

Sagen angår, om medarbejderne på slagteriet i X, der er en del af Danish Crown, særskilt kan opsi-ge en lokalaf tale om rådighedsvagt og tilkald.

2. Påstande

Klager nedlagde påstand om, at indklagede skal anerkende, at lokalaf talem om rådighedsvagt og tilkald er bortfaldet med virkning for indklagedes slagteri i X.

Indklagede påstod frifindelse.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 15. november 2018 kl. 14.30 med højesteretsdommer Mariane Højgaard Pedersen som opmand og med sidedommerne souschef Jan Kristensen og souschefsekretær Peter Faber udpeget af klager og advokat Morten Lind Eisensee og vicedirektør Anders Søndergaard Larsen udpeget af indklagede.

Der blev afgivet forklaring af faglig sekretær i CO-Industri A, tillidsrepræsentant i Danish Crown, X B, tillidsrepræsentant i Danish Crown, Y C, tillidsrepræsentant i Danish Crown, Z D, faglig sekretær i Dansk Metal E og fabrikschef F.

Da der ikke kunne opnås flertal for en afgørelse af sagen, er afgørelsen truffet af opmanden.

4. Parternes argumenter

Klager har navnlig gjort gældende, at den omtvistede lokalaf tale alene har været anvendt på slagte-riet i X. Det følger af Industriens Overenskomst § 8, stk. 1, at der mellem de lokale parter på virk-somheden kan indgås lokale aftaler for medarbejdere, og at sådanne aftaler kan opsiges af begge

parter. I den omtvistede lokalaf tale er der en henvisning til § 8, stk. 1, i Industriens Overenskomst. Klager har overholdt bestemmelserne for opsigelse i denne bestemmelses stk. 1 og 2. Parterne har indgået en "Koncern-lokalf tale" vedrørende telefonopkald i fritid for håndværkere, men denne lokalaf tale er ikke benævnt som en koncern-lokalf tale. Der er tale om en almindelig lokalaf tale indgået mellem de lokale parter for hver afdeling af virksomheden på lige fod med en række andre lokale aftaler.

Det følger i øvrigt af sædvanlige arbejdsretlige principper, at lokalaf taler – medmindre andet er aftalt – har de lokale parter som aftaleparter, jf. herved bl.a. Ole Hasselbalch, Den Danske Arbejdsret, III, s 2021ff og 2269ff og sammes værk: Lokalaf taler, s 102ff og 186 samt FV af 29. juni 1989. Det har formodningen for sig, at bestemmelser, der som led i større tilpasningsforhandlinger aftales videreført som lokalaf taler, skal kunne tilpasses lokalt. Det er indklagedes bevisbyrde, hvis det modsatte skal lægges til grund, og denne bevisbyrde er ikke løftet. Det forhold, at den omtvistede lokalaf tale på papiret ligger som én aftale og ikke i flere enslydende lokalaf taler, er ikke afgørende i forhold til, hvem der er lokalaf talens parter. Lokalaf talen er indgået på vegne den enkelte lokale tillidsrepræsentant. Tillidsrepræsentantens selvstændige råderet efter overenskomsten ville blive illusorisk, hvis råderetten antages at ligge hos et (enigt) tillidsrepræsentantskollegium dækkende adskillige geografisk og driftsmæssigt fuldstændigt adskilte afdelinger.

Klagernes faglige klub i X har derfor været berettiget til som sket at opsigse lokalaf talen. Der var en rimelig begrundelse for opsigelsen, nemlig at aftalen ikke tog højde for den teknologiske udvikling på slagteriet. Der er intet grundlag for som hævdet af indstævnte, at en sådan lokalaf tale kun kan opsiges af de respektive sider af parternes Forhandlingsudvalg for løn og arbejdsforhold for håndværkere i Danish Crown (Lønudvalget). Lønudvalget er ikke part på lønmodtagersiden, hvilket arbejdstagerrepræsentanterne i udvalget har erklæret sig enige i. Indklagede har også tidligere accepteret, at der er lokal adgang til at opsigse og fravige lokalaf taler, der er en del af tilpasningen til Industriens Overenskomst, og indklagede har således accepteret, at råderetten over den omhandlede lokalaf tale ligger hos de lokale parter.

Indklagede har navnlig gjort gældende, at lokalaf taler er en enhed, der ikke kan opsiges delvis, jf. Knud Illum: Den Kollektive Arbejdsret, s 274 og bl.a. FV af 8. maj 1994. Det modsatte forudsætter i givet fald særlige holdepunkter, jf. FV af 29. juni 1989 og FV af 2. februar 1997. Lokalaf taler kan opsiges på samme niveau, som de er indgået. Som udgangspunkt gælder en lokalaf tale for den afdeling, hvor den er indgået, og kan opsiges af begge lokale parter i afdelingen. Omfatter en lokalaf tale flere afdelinger, skal den opsiges samlet på det niveau, hvor den er indgået.

Den omtvistede lokalaf tale blev indgået som led i generelle tilpasningsforhandlinger for hele virksomheden. Lokalaf talens bestemmelser om rådighedsvagt og tilkald stammer fra Slagterioverenskomsten, som gjaldt for alle virksomheder i branchen. Der er ingen særlige holdepunkter for, at den konkrete aftale er på afdelingsniveau. Det har formodningen imod sig, at en enkelt afdeling skulle kunne opsigse f.eks. holddrift-aftalen, så der ville være forskellige skifteholdsregler i samme virksomhed. Det samme gælder rådighedsvagt og tilkald. Dette forhindrer naturligvis ikke, at der aftales andet lokalt. Det bestrides, at lokalaf talen kun har været anvendt i X. Industriens Overenskomst § 8 gælder for opsigelse af både koncernlokalaf taler og afdelingslokalaf taler. § 1 i samme overenskomst forhindrer ikke en tillidsrepræsentant i at indgå (eller overtage) en aftale sammen med andre tillidsrepræsentanter.

5. Opmandens begrundelse og resultat

Sagen drejer sig om, hvorvidt en lokalaf tale om rådighedsvagt og tilkald kan opsiges af en afdeling af virksomheden eller skal opsiges på virksomheds/koncernniveau. Afgørende herfor er efter almindelige arbejdsretlige principper, på hvilket niveau lokalaf talen må anses for indgået. Er den indgået på koncernniveau, vil den ikke kunne opsiges afdelingsvis, medmindre der er konkrete holdepunkter for andet.

Det kan lægges til grund, at den omtvistede lokalaf tale blev indgået som led i de tilpasningsforhandlinger, der blev ført mellem organisationerne som følge af, at virksomhederne under Slagteriernes Arbejdsgiverforeninger, herunder Danish Crown med tilhørende afdelinger, i 2002 blev optaget som medlemmer i Dansk Industri. Lokalaf talen er ligesom en lokalaf tale om arbejde i holddrift et bilag til Protokollatet over tilpasningsforhandlingerne, som blev underskrevet af organisationerne i juli 2004. Af protokollatet fremgår, at lokalaf talen om rådighedsvagt og tilkald viderefører bestemmelserne herom i Slagterioverenskomsten, som gjaldt for medlemmer af Dansk Metal og Dansk El-Forbund, som var beskæftiget på virksomheder, der var medlem af Slagteriernes Arbejdsgiverforeninger. Om opsigelse fremgår af lokalaf talen, at den tidligst kan opsiges fra den 1. marts 2005 i henhold til Industriens overenskomst § 8, stk. 1.

Der er i sagen fremlagt eksempler på aftaler benævnt ”koncern-lokalaf tale” og f.eks. ”lokalaf tale for bagvagt på Danish Crown Ringsted”.

Lokalaf talen om rådighedsvagt og tilkald erstattede en tidligere overenskomstbestemmelse, der gjaldt for hele Danish Crown, og opmanden finder, at det kan lægges til grund, at lokalaf talen kom til at omfatte hele virksomheden. Den blev indgået under tilpasningsforhandlinger, som resulterede i en række aftaler, som også kom til at gælde for hele virksomheden. Opmanden finder herefter, at det har formodningen for sig, at lokalaf talen er indgået på koncernniveau. Da der ikke er særlige holdepunkter for andet, finder opmanden, at opsigelse også må ske på koncernniveau, og opsigelse dermed ikke kan ske for den enkelte afdelings vedkommende.

Herefter tages indklagedes påstand om frifindelse til følge.

Herefter bestemmes:

Indklagede, Danish Crown A/S frifindes.

Hver af parterne skal betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 22. november 2018

Marianne Højgaard Pedersen